

8 / crebant m.

crelar v. intr. Rebeutar,
esclatar

crebantur v. tv. Com

credença f. Bauleta, prestatge,
armariet, on es poseu els obje-
tes que es volent tenir a mà per
al servei de taula, de l'altar, etc.

credencier m. El qui té cura de
la credença

credencial adj. Que acredita
Carta o lletra credencial | f.

pl. Document en què s'acredita
prop del cap d'un llot un
ambassador o un enviat ~~per~~
altre.